

« Καὶ δὲν ἐτῆμειώνετε
 « Μὲ τόσας ἀσχημίες
 « Τὸν δυστυχῆ ποῦ ἐτόλμουνε
 « Νὰ δεῖξῃ ἀμφιβολίες ;
 « Πῶς ἔτσι τώρα γλήγορα
 « Ἐκλείσετε τὰ μάτια,
 « Ἀφοῦ πουλιδὲ βλέπετε
 « Στὴν πίστη μὴν πρᾶμιμάτεια ;

« Λοιπὸν δὲν ἀγαπούστε
 « Τὸ Θεὸ μὲ τὴν καρδιάτας
 « Μὴ τοῦχετε σὲ διάφορο
 « Χοντρὸ, τὰ αἰσθήματάτας.

« Κι' ἂν ἤτανε τὸ διάφορο
 « Ἡ μόνησας θρησκεία,
 « Πῶς ὅτοι δὲν ἐκλίνανε
 « Γιὰ τὴν κερδοσκοπία

« Μὲ τότῃ καταφρόνηση
 « Τσοῦ ἐλέγετε ἀσεβεῖς,
 « Ποῦ ἐμπρὸς σ' ἐσὰς δὲν ἤτανε
 « Πάρι ἀριλοκερδεῖς ;

Ἔτσι τὸ αὐτὸ ἐρητόρευε
 Κ' ἐμίληε στὰ χαμένα,
 Γιατ' εἶχαν' οἱ θεογέλαστοι
 Τ' αὐτιάτους βουλομένα.

Μὰ οἱ Οὐρανοὶ δὲν ἄργησαν
 Νὰ κάμουνε τὸ θᾶμμα
 Ν' ἀνοῖξουν' καὶ νὰ δεῖξουνε
 Γιὰ ψεύτικο τὸ κάμμα.

Τότες ὁ κόσμος ἔπασε
 Στὸ χῶμα μὲ τὰ μοῦτρα
 Κ' ἐρίληε ἀπὸ τῆ δείλιατρου
 Τῇ γῇ καὶ τὴν ἐκοῦτρα.

Πολὺ συχνὰ οἱ ψευδόχριστοι
 Ἐδεῖξανε βλακεία
 Ποῦ καὶ τ' αὐτὰ ὑπερέθηκε
 Εἰς τὴ βαθμολογία.

Πολὺ συχνὰ ἐτυνέθηκε
 Νᾶχουν' τ' αὐτὰ τὴ γνώτη
 Ποῦ ἡ φύση δὲν ἤθελῃτε
 Τοῦ θρήσκωνε νὰ δώση.

Ἐπρίψανε ἀκατάδεχτα
 Γιατ' εἶχε κοκκινίσουνε
 Γιὰ 'κειοὺς ποῦ ἐτοχαζόντανε
 Τῇ Θεότηι ν' ἀπατήσουνε.

Μὰ ἐκεῖνο τὸ κοκκίνισμα,
 Τότο περίεργο πρᾶγμα,
 Οἱ θρησκοὶ τὸ ἐξηγήσανε
 Ὅχι ἐντροπή, μὴ θᾶμμα.

Ἐπειτα δὲ τὰ ἐθάψανε
 Γιὰ ἐνθύμιση ἐκείνοῦ,
 Κ' εἶναι τὰ χρονοστροφία
 Τῆς ἐντροπῆς τοῦ Αὐγοῦ.

Ἔτσι, λαμπρὴ καὶ ἀπόλαμπρα
 Ὅλοι βαπτοῦν' τ' αὐγότους.
 Μικροί-μεγάλοι θέλουνε
 Νὰ φάνε τὸ 'δικότους.

Κ' εἶναι σχεδὸν ἀδύνατο
 Ἀπὸ τὸ παρεῖρη
 Νὰ μὴ ἰδῇτε κάποιον
 Μὲ κάποια νὰ φηρίρη *

Φηρίρει τότες ὁ γικτρὸς
 Μ' ἐκείνες ποῦ γαιτρεύει.
 Φηρίρει κι' ὁ συνήγορος
 Μ' ἐκὲς ποῦ διαφεντεῖται.

Φηρίρει πάλε ὁ γαίτωνας
 Μὲ τῇ γαιτώνισέτου.
 Φηρίρει κι' ὁ ἐρημέριος
 Μὲ τσ' ἐνορίτισέτου.

.

Φηρίρουνε ἀνερώτητα
 Ὅλοι, λαῖκοι, παπίδες . . .
 Ὡ, τῆς λαμπρῆς νὰ ἐνοιάζανε
 Καὶ ἡ ἄλλης Κυριακάδες !

Καὶ τόσα φηρίσιμ' αὐτά
 Ἐσεῖσαι ποῦ τὰ χάνεις,
 Κόκκινο Αὐτὸ λαμπριάτικο,
 Ποτὲ νὰ μὴν 'πεθάνης.

Ἀνδρέας Λαδοκαράτος.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

Μετὰ τὴν ἐν τρισὶ προηγουμένοις τεύχεσιν τῆς Ἑβδομαδιαίας Ἐπιθεωρήσεως σύντομον ἀναγραφὴν τῶν σχετικῶν πρὸς τὰς ἡλιακὰς ἰδίαι ἐκλείψεις γεγονότων, τὴν περιγραφὴν δὲ τῶν κατὰ ταύτας παρατηρηθέντων φαινομένων, τὴν ἀνάπτυξιν τῶν πρὸς ἐρμηνείαν τῶν φαινομένων τούτων διατυπωθειδῶν ὑποθέσεων καὶ τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ ἀναγνώστου εἰς τὴν σημερινὴν τοῦ ζητήματος τῆς φυσικῆς τοῦ Ἡλίου συστάσεως θέσιν, ἀναγκαῖον εἶνε ν' ἀσχοληθῶμεν σήμερον περὶ τὰ ἀφορῶντα τὴν ἐγγιζούσαν ὀλικὴν ἐκλείψιν τῆς 4)16 ἀπριλίου, ἥτις καὶ ἔνεκα τῆς ὥρας τοῦ ἔτους ἐν ἡ γενήσεται, καὶ ἔνεκα τῆς θέσεως τῶν σημείων, ἅτινα ὑπολογίζονται κείμενα ἐν τῇ ζώνῃ τῆς ὀλικῆς φάσεως, τελευταῖον δὲ καὶ ἔνεκα τῆς διαρκείας αὐτῆς, θεωρεῖται ὡς μία τῶν ἀξιολογωτέρων τοῦ αἰῶνος, κατὰ ταύτην δέ, ὡς καὶ ἄλλοτε ἐσημειώσαμεν, ἡ προσοχὴ τῶν ἀστρονόμων συγκεντρωθήσεται περὶ τὴν ἐρευναν καὶ ἐξακριβωσιν τῆς φύσεως τοῦ ἡλιακοῦ στεφάνου, οὕτω δὲ συμπληρωθήσονται, τῶν περιστάσεων συντεχουσῶν, αἱ περὶ τῆς συστάσεως τοῦ Ἡλίου καὶ τοῦ περὶ αὐτὸν χόρου ἡμέτεροι γνώσεις.

Ἡ προσεχὴς ἡλιακὴ ἐκλείψις τῆς 4)16 ἀπριλίου,

ἀντιστοιχοῦσα πρὸς τὴν τῆς 25)6 ἀπριλίου 1875, ἥτις ἦτο κεντρικὴ ἐν Σινικῇ, δὲν εἶνε μόνον μία τῶν διαρκεστέρων τοῦ αἰῶνος τούτου, ἀλλὰ καὶ ἡ τελευταία τοῦ αἰῶνος δι' ἧς αὐξηθῆσονται αἱ περὶ τοῦ Ἡλίου ἡμέτεροι γνώσεις. Ἡ μεγίστη διάρκεια τῆς ὀλικῆς φάσεως τῆς ἐκλείψεως ταύτης προὑπολογίζεται εἰς 4' 49'', εἰς σημεῖον τοῦ Ἀτλαντικοῦ κείμενον εἰς Β. πλάτος 30° 22' καὶ εἰς Δ. ἀπὸ Παρισίων μῆκος 340° 47', βαθμὸν δὲ ἡ διάρκεια ταύτης ἐλαττοῦται μέχρι τοῦ ἐλαχίστου, πρὸς νότον μὲν (μέχρι 2' 28'') εἰς σημεῖον τοῦ Εἰρηνικοῦ ὠκεανοῦ κείμενον εἰς Ν. πλάτος 35° 56' καὶ Δ. ἀπὸ Παρισίων μῆκος 95° 22', πρὸς βορρᾶν δὲ (μέχρι 2' 12'') εἰς σημεῖον κείμενον ἐν τῇ Σαχάρα, εἰς Β. πλάτος 170° 0' καὶ εἰς Α. ἀπὸ Παρισίων μῆκος 230° 6'. Ἐπειδὴ δὲ ἡ σκιὰ τῆς Σελήνης προβάλλεται ἐπὶ τῆς Γῆς ἐπὶ ζώνης μεγάλῃς ἐκτάσεως, παρουσιάζεται κατὰ τὴν ἐκλείψιν ταύτην ἀξιόλογος ἐκλογὴ σταθμῶν, ἐν οἷς ἡ διάρκεια τῆς ὀλικῆς ἐκλείψεως ἔσται μακρά.

Ἡ ἐκλείψις αὕτη, ἥτις εἶνε παρ' ἡμῖν ὁρατὴ ὡς ἐκλείψις μερικὴ πρὸ τῆς δύσεως τοῦ Ἡλίου, ἀρχεται ἐν τῷ νοτίῳ τμήματι τοῦ Εἰρηνικοῦ ὠκεανοῦ, ἡ δὲ γραμμὴ τῆς ὀλικῆς κεντρικῆς ἐκλείψεως διευ-

*) Φηρίρη φηρίρω, λέμε ὅταν μὲ τὸ αὐγόμας χτυποῦμε τὸ αὐτὸ τοῦ ἀντίπαλούμας. Ferire.

θύνεται ἐκεῖθεν βορειοδυτικῶς καὶ εἰσδύει ἐν τῇ Χιλῇ, ἐν Charanah, μεταξύ τῆς Huasco καὶ τῆς La Serena, ὑπὸ Ν. πλάτος 29°, διασχίζει τὸ βορειον τμήμα τῆς Ἀργεντινῆς Δημοκρατίας, εἰτα ἀπτεται τῆς Παραγουάης, διέρχεται τὴν Βραζιλίαν, ἐξέρχεται ταύτης κατὰ τὴν Para-Cura, χωρίον κείμενον παρὰ τὴν Ceara (Fortaleza) εἰς τὴν βορειοανατολικὴν γωνίαν τῆς Βραζιλίας ὑπὸ Ν. πλάτος 30° 40', διασχίζει τὸν Ἀτλαντικὸν κατὰ τὸ στενότερον αὐτοῦ μέρος, καὶ εἰσδύει εἰς τὴν Ἀφρικὴν κατὰ τὸ Point-Palmerin (Σενεγάλη), παρὰ τὴν Joal, ὑπὸ Β. πλάτος 140 καὶ εἰς τὸ μέσον περίπου τοῦ μεταξύ Dakar (Πράσινον Ἀκρωτήριον) καὶ Bathurst (ἐκβολαὶ τοῦ Γαμβίου) διαστήματος, τελευταῖον δὲ λήγει ἐν τῷ ἐσωτερικῷ τῆς Β. Ἀφρικῆς.

Ἀρχεται δὲ ἡ μὲν γενικὴ ἐκλειψις τὴν 4/16 ἀπριλίου, τῇ 0 ὥρ. 6' 8 κατὰ μέσον ἀστρονομικὸν χρόνον Παρισίων (ἥτοι τὴν 1 ὥρ. 53' 20" μ. μ. μέσου πολιτικοῦ χρόνου Κωνσταντινουπόλεως — Ἁγίας Σοφίας —) καὶ λήγει τὴν 4/16 ἀπριλίου, τῇ 5 ὥρ. 24' 5 κατὰ μέσον ἀστρονομικὸν χρόνον Παρισίων (ἥτοι τὴν 7 ὥρ. 11' 2" μ. μ. μέσου πολιτικοῦ χρόνου Κων/λεως), ἔχουσα οὕτως ἀπόλυτον διάρκειαν 5 ὥρ. 17' 42". Ἡ ὀλικὴ ἐκλειψις ἄρχεται μὲν τὴν 1 ὥρ. 2', 3 μέσου ἀστρ. χρόνου Παρισίων (ἥτοι τὴν 2 ὥρ. 48' 50" μ. μ. μέσου πολιτ. χρόνου Κων/λεως), λήγει δὲ τὴν 4 ὥρ. 29', 1 μέσου ἀστρ. χρόνου Παρισίων (ἥτοι τὴν 6 ὥρ. 15' 38", μ. μ. μέσου πολιτικοῦ χρόνου Κων/πόλεως), ἔχουσα οὕτως ἀπόλυτον διάρκειαν 3 ὥρ. 26' 48". Τελευταῖον δὲ ἡ κεντρικὴ ἐκλειψις ἄρχεται μὲν τὴν 1 ὥρ. 3', 3 μέσου ἀστρ. χρόνου Παρισίων (ἥτοι τὴν 2 ὥρ. 49' 50" μ. μ. μέσου πολιτ. χρόνου Κων/λεως), λήγει δὲ τὴν 4 ὥρ. 28', 1 μέσου ἀστρ. χρόνου Παρισίων (ἥτοι τὴν 6 ὥρ. 14' 38" μ. μ. μέσου πολιτ. χρόνου Κων/πόλεως), ἔχουσα οὕτως ἀπόλυτον διάρκειαν 3 ὥρ. 24' 48". Εἰς ταῦτα προσθετόν ὅτι ἡ μὲν ἀληθὴς ἡμιδιάμετρος τῆς Σελήνης, ἥτοι ἡ ὀπτικὴ γωνία ὑφ' ἣν ἔσται ὁρατὴ ἡ σεληνιακὴ ἀκτίς, ὑπολογίζεται κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς ἐκλείψεως ἐξισομένη πρὸς 16' 33" 5, ἡ δὲ τοῦ Ἡλίου πρὸς 15' 57", 7, ἐξ οὗ ἔπεται ὅτι κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς κεντρικῆς φάσεως, διὰ τοὺς τόπους ἐξ ὧν διέρχεται ἡ γραμμὴ τῆς ὀλικῆς κεντρικῆς ἐκλείψεως, ὁ σεληνιακὸς δίσκος οὐ μόνον θὰ καλύψῃ ὁλοσχερῶς τὸν ἡλιακόν, ἀλλὰ καὶ δακτυλιοειδῆ περὶ τοῦτον ὥρον πλάτους 35", 8.

Τὴν ἐκλειψιν ταύτην θὰ παρακολουθῇ ὡς πολλὰ ἀστρονομικαὶ ἀποστολαὶ ἐν Χιλῇ, Βραζιλίᾳ καὶ Ἀφρικῇ, ἐκ τῶν προτέρων δὲ ὑπάρχει βεβαιότης μὲν περὶ τῆς ἀπαιτουμένης κατὰ τὰς παρατηρήσεις ταύτας καλοκαίριας ἐν Χιλῇ καὶ ἐν Ἀφρικῇ, δεδικοιολογημένη δὲ πιθανότης καλοκαίριας διὰ τὴν Βρασι-

λίαν. Τῶν ἀποστολῶν τούτων ἐπιστημότεραι, ἐξ ὧν μέχρι τῆς στιγμῆς ταύτης εἶνε γνωστὸν, εἶνε αἱ Ἀγγλικαί, ἡ Γαλλικὴ καὶ αἱ Ἀμερικανικαί. Τούτων ἡ δευτέρα ἱδρυσε τὸν σταθμὸν αὐτῆς ἐν Joal (Σενεγάλη), δι' ἧς, ὡς ἀνωτέρω ἐσημειώθη, διέρχεται ἡ γραμμὴ τῆς ὀλικῆς κεντρικῆς ἐκλείψεως, καὶ ἐν ἣ ἡ διάρκεια τῆς ὀλικῆς φάσεως ἔσται 4' 13", περιλαμβάνει δὲ μεταξύ τῶν μελῶν αὐτῆς τὸν γνωστὸν τοῖς ἡμετέροις ἀναγνώσταις ἀστρόνομον κ. Bigourdan καὶ τὸν διευθυντὴν τῆς ἐν τῷ Ἀστεροσκοπεῖῳ τῶν Παρισίων φασματοσκοπικῆς ὑπηρεσίας κ. Deslandres. Ἡ ἀποστολὴ αὕτη ἐξεπέμφθη ὑπὸ τοῦ Γραφείου τῶν Μικρῶν (Bureau des Longitudes) πρὸς φωτογράφησιν τοῦ στεφάνου καὶ τοῦ φάσματος αὐτοῦ, ἥτις γενήσεται ἐπίσης καὶ ὑπὸ τοῦ κ. de La Baume Pluvinel μεταβάλλοντος ἐπὶ τούτῳ εἰς Joal.

Αἱ δὲ Ἀγγλικαὶ ὁργανώθησαν ὑπὸ ἐπιτροπῆς ἀποτελεσθείσης ἐπὶ τούτῳ ἐκ τῆς βασιλικῆς Ἑταιρίας (Société royale), ἐκ τῆς βασιλικῆς ἀστρονομικῆς Ἑταιρίας (Société royale d'astronomie), τελευταῖον δὲ ἐκ τῆς Ἐπιτροπῆς πρὸς σπουδὴν τοῦ ἡλίου τοῦ Τμήματος τῶν ἐπιστημῶν καὶ τεχνῶν τῆς South-Kensington. Τῶν ἐπιτροπῶν τούτων, δύο τὸν ἀριθμόν, ἡ μὲν ἀπεστάλη εἰς Ἀφρικὴν, ἡ δὲ εἰς Βραζιλίαν. Καὶ ἡ μὲν τῆς Ἀφρικῆς ἀποστολὴ ἀποτελεῖται ἐκ τῶν κ. Thorpe, διευθυντοῦ τῆς ἀποστολῆς, Fowler, Gray καὶ Sergeant J. Kearney, ἡ δὲ τῆς Βραζιλίας ἐκ τῶν κ. Taylor, διευθυντοῦ, κ. Shackleton.

Τούτων ἡ πρώτη, ἡ ἀποστολὴ Thorpe, ἀναχωρήσασα ἐκ Λίβερπουλ τὴν 6)18 μαρτίου ἀφίκετο τὴν 21)2 ἀπριλίου εἰς Bathurst, ἐνθα ἐπιβᾶσα τῆς εὐγενῶς ὑπὸ τοῦ ναυαρχείου τεθείσης ὑπὸ τὰς διαταγὰς αὐτῆς κανονιοφόρου ἀνεχώρησεν ἀμέσως εἰς Fondium, σταθμὸν ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ Salum, ἀπέχοντα 100 χμ. περίπου ἐκ Bathurst καὶ ἐκλεγέντα ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς μεταξύ τῶν τριῶν ὑπὸ τῆς γαλλικῆς κυβερνήσεως προσενεχθέντων. Ἡ ἀποστολὴ αὕτη ὑπολογίζεται ὅτι δὲν θὰ δυνήσῃ νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς Ἀγγλίαν πρὸ τοῦ μαῖου μηνός. Ἡ δὲ δευτέρα ἀποστολὴ, ἡ ἀποστολὴ τῆς Βραζιλίας, ἀνεχώρησεν ἐκ Southampton τὴν 11)23 φεβρουαρίου μεταβαίνουσα εἰς Pernambuco, ὅθεν μετέβη εἰς Ceara, ὅπου καὶ ἀφίκετο τὴν 8)20 μαρτίου, καὶ ἐκεῖθεν εἰς Para-Cura ἐπὶ τῆς ἀκτῆς εἰς ἀπόστασιν 64 χμ. περίπου πρὸς δυσμὰς τῆς Ceara. Ἡ βραζιλιανὴ κυβερνήσις ἔθεσεν ὑπὸ τὰς διαταγὰς τῶν ξένων ἀποστολῶν πολεμικὸν πλοῖον, ὑπολογίζεται δὲ ὅτι ἡ ἀποστολὴ αὕτη δυνήσεται νὰ ἐπανέλθῃ εἰς Ἀγγλίαν τὴν 23)5 προσερχοῦς μαῖου.

Ὑποκείμενα τῆς ἐργασίας τῶν ἀποστολῶν τούτων ὁρίσθησαν τὰ ἑξῆς:

Αον. Νὰ ἐκτελέσῃ ὀπτικὰς φωτομετρικὰς μετρήσεις τοῦ φωτὸς τοῦ στεφάνου.

Βον. Νὰ λάβωσι φωτογραφήματα τοῦ στεφάνου διὰ φακῶν τῶν 0,10 μ. διαμέτρου καὶ ἐστιακῆς ἀποστάσεως κατὰ τὴν πλεον τῶν 1,50 μ., φακῶν ἀνηκόντων τῷ λοχαγῷ Abney, καὶ ὧν ἐπιτυχὴς χρῆσις ἐγένετο ἐν Αἰγύπτῳ τῷ 1882, ἐν ταῖς Καρολίναῖς νήσοις τῷ 1883, ἐν Γρενάδῃ τῷ 1886, καὶ ἐν ταῖς νήσοις Salut τῷ 1889, ἐπὶ σκοπῷ λήψεως συνεχοῦς τῆς σειρᾶς φωτογραφημάτων τοῦ περὶ τὸν Ἡλιον φωτεινοῦ τοῦτου χώρου.

1) Ὁ μέσος ἀστρονομικὸς χρόνος ὑπολογίζεται ἀπὸ τῆς μεσημβρίας μέχρι τῆς ἐπομένης ἀνευ διακοπῆς ἢ μετῇ ἄρα ἀστρονομικῇ ἡμέρᾳ μετρεῖται ἀπὸ 0 ὥρας μέχρι 24 καὶ ἔπεται κατὰ 12 ὥρας τῆς μέσης πολιτικῆς. Ὁ δὲ μέσος πολιτικὸς χρόνος ὑπολογίζεται ἀπὸ τοῦ μεσονυκτίου μέχρι τοῦ ἐπομένου, ἢ δὲ μετῇ πολιτικῇ ἡμέρᾳ μετρεῖται. ὡς γνωστὸν, ἀπὸ 0 ὥρ. μέχρι 12 (ὥραι πρῶτας — π. μ.), εἰτα δὲ πάλιν ἀπὸ 0 μέχρι 12 (ὥραι ἐσπέρας — μ. μ.).

Γον. Νὰ λάβωσι μεμεγεθυμένους φωτογραφίας τοῦ στεφάνου διὰ μικρᾶς φωτογραφικῆς ἐνεργείας, ἵνα διὰ τοῦ μέσου τούτου δειχθῶσιν αἱ λεπτομέρειαι τῆς διατάξεως τῶν λαμπροτέρων, ἥτοι τῶν πλησιεστέρων τῷ Ἡλίῳ, μερῶν τοῦ στεφάνου.

Δον. Νὰ μετρήσωσι τὴν φωτογραφικὴν ἔντασιν τοῦ φωτός τοῦ στεφάνου, δι' ἀμέσου συγκρίσεως αὐτοῦ πρὸς ὠρισμένας κλίμακας τεθειμένας ἐπὶ τοῦ περιθωρίου τῶν πλακῶν τῶν χρησιμοποιηθησομένων κατὰ τὴν λήψιν τῶν ἀρνητικῶν ἐκτύπων ἅτινα ληθῶσονται κατὰ τὰς ἐργασίας Β καὶ Γ.

Εον. Νὰ λάβωσι κατὰ τρεῖς διαφόρους τρόπους φωτογραφήματα τοῦ φάσματος τοῦ στεφάνου.

Ἡ πρώτη τῶν ἐργασιῶν τούτων γενήσεται μόνον ἐν τῷ ἀφρικανικῷ σταθμῷ ὑπὸ τοῦ κ. Thorpe καὶ τοῦ βοηθοῦ αὐτοῦ κ. Gray, διὰ διόπτρας Simms 0,15 μ. διαμέτρου καὶ 1.95 μ. ἐστιακῆς ἀποστάσεως (διόπτρας τοῦ Greenwich), ὠπλισμένης δι' εἰδικοῦ φωτομετρικοῦ μηχανήματος παραχωρηθέντος ὑπὸ τοῦ λοχαγοῦ Abney. Αἱ παρατηρήσεις γενήσονται κατὰ τὸν αὐτὸν περίπου τρόπον καθ' ὃν ἐγένοντο ἤδη ὑπὸ τοῦ κ. Thorpe τῷ 1886 ἐν τῷ παρὰ τὴν Γρενάδαν Hog-Island.

Αἱ ἐργασίαι Β, Γ καὶ Δ γενήσονται ὑπὸ τῶν δύο ἀποστολῶν δι' ὁμοίων ὁργάνων. Τὸ Ἀστεροσκοπεῖον τοῦ Greenwich παρεχώρησε τῇ ἀποστολῇ τῆς Βραζιλίας ἐν φωτοηλιδόγραφον, ἀκριβὲς δὲ ὅμοιον τούτου παρεχωρήθη τῇ ἀποστολῇ τῆς Ἀφρικῆς ὑπὸ τοῦ Ἀστεροσκοπεῖου τοῦ South-Kensington. Διὰ τῆς καταλλήλου διαρρυθμίσεως τῶν ὁργάνων τούτων, τὸ σύνολον τῶν εἰκόνων ἀποτελεῖται συνεχῇ σειρᾶν, ἐν ᾗ εἰς ἐκάστην διὰ βραχείας ἐν τῷ φωτὶ ἐκθέσεως λαμβανόμεναι εἰκόνα θ' ἀντιστοιχῇ ἀμεσος μεγέθυνσις κατὰ τὸ τριπλάσιον τῆς διαμέτρου. Καὶ ἐν Βραζιλίᾳ μὲν ἡ χρῆσις τοῦ ὁργάνου ἀνετέθη τῷ κ. Taylor, ἐν Ἀφρικῇ δὲ τῷ κ. Kearney.

Ἡ δὲ φασματοσκοπικὴ ἐργασία γενήσεται εἰς ἀμφοτέρους τοὺς σταθμούς, ἐν Ἀφρικῇ μὲν ὑπὸ τοῦ κ. Fowler δι' ὁργάνου ἀνήκοντος τῷ κ. Norman Lockyer καὶ εὐγενὲς παραχωρηθέντος τῇ ἀποστολῇ, ἐν Βραζιλίᾳ δὲ ὑπὸ τοῦ κ. Shacleton διὰ φασματοσκοπίου ἀνήκοντος εἰς τὸ Ἀστεροσκοπεῖον τοῦ South-Kensington, παραχωρηθέντος ὑπὸ τοῦ Τμήματος τῶν ἐπιστημῶν καὶ τῶν τεχνῶν. Ἐν ἐκατέρῳ τῶν σταθμῶν τούτων αἱ ἐκθέσεις ἔσονται λίαν βραχυχρόνιοι, κατὰ τὴν ἀρχὴν καὶ τὸ τέλος τῆς ὁλικῆς ἐκλείψεως, ὥστε νὰ διατυπωθῶσιν, εἰ δυνατόν, αἱ πολυάριθμοι λαμπραὶ γραμμαὶ αἱ παρατηρηθεῖσαι ἄλλοτε ἐντὶ χρωμοσφαίρα. Αἱ ἐκθέσεις γενήσονται ἐπὶ 5' μέχρι 45' καθ' ἅπασαν τὴν διάρκειαν τῆς ὁλικῆς ἐκλείψεως.

Καὶ ταῦτα μὲν θεωροῦμεν ἱκανὰ πρὸς σύντομον διατύπωσιν τοῦ προγράμματος τῶν ἀγγλικῶν ἀποστολῶν, ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν διάρκειαν τῆς ὁλικῆς ἐκλείψεως εἰς τοὺς δύο ἀνωτέρω ἀναφερομένους ἀγγλικούς σταθμούς, σημειούμεθα ὅτι ἐν μὲν τῇ Para-Cura αὕτη ἔσται 4' 44'', τὸ δὲ ὕψος τοῦ Ἡλίου ἀπὸ 700 μέχρις 800, ἐν Fundium δὲ ἡ μὲν ὁλικὴ ἐκλείψις διαρκέσει 4' 48'', τὸ δὲ ὕψος τοῦ Ἡλίου ἔσται 540 κατὰ μέσον ὅρον.

Πλὴν δὲ τῶν ἀγγλικῶν καὶ γαλλικῶν τούτων ἀποστολῶν σημειούμεθα: Τὴν τοῦ Ἀστεροσκοπεῖου τοῦ

Harvard College (Ἡνωμ. Πολιτεῖαι) ἀποτελουμένην ὑπὸ τοῦ κ. Schæberlé, τοῦ Ἀστεροσκοπεῖου Lick, ἀναχωρησαντος ἤδη εἰς Χιλήν, ἀκολουθουμένου δὲ καὶ ὑπὸ τοῦ ἐρασιτέχνου ἀστρονόμου κ. Gale ἐκ Paddington, ἔτι δὲ τὴν ἀποστολὴν τῆς Χιλῆς, ἥτις θὰ μελετήσῃ τὴν ἐκλείψιν ἐπιτοπίως, τὰς δύο ἢ τρεῖς ἀμερικανικὰς ἀποστολάς ἐν Para-Cura, καὶ τελευταῖον τὴν Βραζιλιανήν.

ΗΛ. Γ. ΒΑΣΑΜΑΚΗΣ.

ΔΡΑΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

VAUDEVILLE ΠΑΡΙΣΙΩΝ.—Ἡ Σάρρα Byrthard φιλολογία.—ΧΡΟΝΙΚΑ.

Ἡ Σάρρα διδάσκουσα ἐν Παρίσις, ἐν οἷς ἀπὸ ἐπὶ δὲν ἐδίδαξε, διδάσκουσα δὲ τὴν ἑσπέρην ἐκείνην τραγωδίαν τοῦ Ρακίνα, ἥτις ἀπὸ τοῦ ὀνόματος τῆς συζύγου τοῦ Θουδέως Φαίδρα ἐπιγράφεται, ἰδοὺ τὸ σπουδαιότερον τῶν παρισινῶν θεάτρων γεγονός. Ἐπανελθοῦσα ἡ ἑσπέρη τραγωδία ἐξ Ἰταλίας, ἐδίδαξε μικρὸν πρὸ τοῦ Πάσχα, κατὰ τὴν Μεγάλαν Τρίτην κατὰ Λατίνους, καθ' ἣν ἐποχὴν καὶ ἡ διαπλάσασα πρῶτη τὸ πρόσωπον τῆς Φαίδρας δεσποινὶς Champmeslé τῷ 1679, καταλιποῦσα τὸ θέατρον τῆς Bourgogne εἰσῆρχετο εἰς τὸ τοῦ Guénegaud, κομίζουσα αὐτῇ ἅμα τὸ δραματολόγιον τοῦ Ρακίνα καὶ ἐδίδασκε τὴν Φαίδραν. Ἡ τραγωδία αὕτη ἐγένετο ἔτος μετὰ τοῦτο, ἥτοι τῷ 1680, τὸ ἐνωτικὸν σημεῖον δι' οὗ ἐφανερώθη ἡ διαταγὴ τοῦ φιλομούσου καὶ φιλοκάλου Λουδοβίκου ΙΔ' γενομένη ἐνωσις τῶν θιάσων τῆς Bourgogne καὶ τοῦ Guénegaud, διότι ἡ πρῶτη διδασκαλία τῶν ἡνωμένων θιάσων ἐγένετο ἡ τῆς Φαίδρας, τῇ 25 αὐγούστου. Ἄρα γε ἡ Σάρρα εἰσερχομένη αὕτις εἰς Παρίσις καὶ διδάσκουσα τὴν τραγωδίαν ἐκείνην ἦν καὶ ἡ δεσποινὶς Champmeslé ἐδίδασκεν εἰσερχομένη εἰς τὸ Guénegaud καὶ ἐν ᾧ χρόνῳ τῷ ἀλλήλους περιπτύζομεθα μελωδικῶς ἤκει, συνεννοηθήσεται διὰ τῆς Φαίδρας τοῖς συμπατριώταις αὐτῆς καὶ ἐνωθήσεται ἡ μετὰ ἔτος ἡμίσεος αἰῶνος ἡλικίαν συμπληροῦσα ἀειθαλής ἔτι καὶ χαρίεσσα ἑσπέρη καλλιτέχνις τοῖς συναδέλφοις αὐτῆς διὰ τῆς Φαίδρας ὥς περ οἱ δύο προμνησθέντες θιάσοι ἐπραξαν; Τοῦτο οὐδαμῶς γενήσεται, τῆς Σάρρας ἀγγελιάσης ὅτι αὕτη μεταβαίνει πέραν τοῦ Ἀτλαντικοῦ εἰς τὸν Νέον Κόσμον. Βαρύνεται τὸν Παλαιὸν Κόσμον, ἀλλὰ λησιμονεῖ, φαίνεται, τὴν ἐφησυχάζουσαν ἤδη ἐπίσης ἑσπέρην συνάδελφον αὐτῆς Ristori, τὴν ἐπίσης τὴν Φαίδραν ὑποκριναμένην, ἐν Παρίσις μάλιστα τῷ 1858, ἄγουσαν δὲ νῦν τὸ ἐδδομικὸν τρίτον ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτῆς καὶ μὴ δυναμένην νὰ μεταβῇ εἰς τὸν Νέον Κόσμον, ἀλλὰ μένουσα ἐν τῷ Παλαιῷ. Ἀλλ' ὥσπερ ἡ διαπρεπὴς ἰταλὶς τραγωδία μετὰ τὴν ἐπὶ ἀριετὸν χρόνον ἀπομάκρυνσιν αὐτῆς τῆς σκηνῆς, ἐνεκα τοῦ γάμου αὐτῆς, ἐπανελθοῦσαν εἰς αὐτὴν ἐπράξε τοῦτο χάριν φιλανθρωπικοῦ σκοποῦ, οὕτω καὶ ἡ Σάρρα ἐπανελθοῦσα εἰς τὰ παρισινὰ θέατρα ἐδίδαξε χάριν φιλανθρωπικοῦ σκοποῦ, χάριν τοῦ Ἀσύλου τῶν βρεφῶν τῆς Pouponniere, ᾧ τινι οὕτω προσήνεγκε 16 000 φράγκων, προτὶν τῆς